

Parasztok és zsidók, avagy et?d az integrációra

2018 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Ha ezt én írtam volna, lenne haddelhadd.

„A többség jobbagy-mentalitású. Mindent elfogad, mert éppen ez a szabály”
Vajda Mihály: Szög a zsákból

Önéletrajzi ihletettséget könyvet adott ki Vajda Mihály az ún. „*Budapesti iskola*” egyik jeles képviselője, gondolom azért, hogy megossza élményeit, kételyeit, élete történetét az érdeklődő közönséggel. Bár, **szintén szólva, nemigen tudom, kit érdekelhet egy, a marxista szektából lassanként kifakuló, ma már meglehetősen jelentéktelen értelmiségi csoport története. De hát ez az író, a kiadó és az olvasók dolga. Én magam sem terveztem, hogy elolvasom, azonban a könyv eléggé nagy port vert fel, így megvettem és elolvastam.**

A mű két részből áll. Az első rész Vajda emlékeit tartalmazza a „*Budapesti iskola*” tagjaihoz fűződő viszonyáról és a szellemi útról, melyet bejárt a marxista tévtanoktól a liberális tévtanokig.

Mondhatni hogyan jutott a csöbörből a vödörbe. Mesterének, Lukácsnak a művét parafrázálva: utam Marxhoz és vissza.

Ebben a részben igazán csak egy érdekességet találtam, mikor Vajda szintén elmeséli, hogy bizony az utóbbi költött „*ellenzéki ségnek*” nem sok köze volt ahhoz, hogy az iskola képviselői emigráltak, vagy ahogyan ők utólag ezt hűseposszá nemesítették: „*elztek*” ket.

A nevezetes korulai nyilatkozat (Hellerék aláírtak egy nyilatkozatot a jugoszláviai Korulán, melyben elítélik a '68-as csehszlovákiai bevonulást) után 4 évvel a csoport belekeveredett az MSZMP belső, bizantikus hatalmi harcaiba és rossz lóra tettek.

Ez konkrétan azt jelentette, hogy azok pártját fogták, akik Kádárt túl „liberálisnak” tartották és még akasztgatni szerettek volna.

Ezért aztán Kádár megmutatta, hogy ki az úr a házban, és megfenyítették ket, de még ez sem volt komoly, mert mint írja: „*Aczél megüzente Duczy?ska Ilonával, hogy >>nyugi, nyugi, hamarosan elfelejthetjük az egészséget<<*”. Ennyit az ellenállás mítoszáról.

Addig a rendszer kényeztetett kedvencei voltak, utazgattak nyugatra, előadásokat tartottak, jólétben és kényelemben éltek. Csak hogy legyen kontrasztja a dolognak, engem apám halálos ágyához nem engedtek kiutazni. „*Kiutazása közérdeket sért*” – hangzott a meglehetősen tömör indoklás.

A könyv második része egy interjú Kardos Andrással, aki, [mint azt a PestiSrácok tudósításából tudjuk](#), régi harcostársa Heller Ágneséknak és emellett gyakorló elmeháborodott. Ebben a részben hangzik el az inkriminált rész, mely akkora feltűnést keltett. Ide is idézem:

„Nekem semmi bajom nincs a paraszttal, csak sajnos a parasztságnak nem sikerült az eredeti szellemiségét levét?znie... Nálunk ez a szocializmusban következett be, többé-kevésbé, de úgy, hogy az ehhez szükségképpen hozzátartozó szellemi átalakulás nem volt lehetséges, mert a tészben is úgy kellett viselkedni, mint a jobbagynak. Engedelmeskedni kellett.”

Mindemellett azt is kifejti, hogy ők kapásból tudja, ki a zsidó, mert azok különböznek a többiektől; akik itt értelemszerűen a magyarok. Ez engem kínosan emlékeztet Kertész Ákos „*genetikai alattvaló*” minősítésére.

Ha ezt én írtam volna, lenne haddelhadd.

Ám most nincs kedvem moralizálni, hanem el szeretném mondani, mi Vajda és Kertész alapvető tévedése a haladó zsidók és a retrográd paraszttal – a magyarok – efféle összehasonlításával.

A vád tehát az, hogy a „*parasztok*” az engedelmességhez vannak szokva, így elvárják, hogy megmondják nekik, mit kell tenni, önálló akaratuk, szándékaik nincsenek. Ez annyiban igaz, hogy a parasztnak valóban engedelmességni kénytelen, ám nem az úrnak, hanem valami teljesen másnak: a természet szabályainak, melyek?l Vajdának láthatóan fogalma sincs.

Vetni, aratni, állatokat tenyészteni akkor és úgy kell, ahogyan azt a szabályok megkövetelik.

A földesúr is csak akkor kapáltatta a kukoricát, mikor az gazos volt, és eszébe sem jutott januárban vetni. A természettel együtt élve, attól függve, nem szolgálék?ség annak szabályait betartani, hanem józan racionalitás, a tapasztalat és tudás olyan mértéke, mely?l Vajdának még csak elképzelése sincs. Ehhez köt?dtek ünnepeik, hitük és szokásaik. Ez alól senki sem volt kivétel, úr és szolga egyaránt alávetette magát a természet szabta feltételeknek, mert nem tehettek másképpen.

A városokban él? zsidóknak – különösen az értelmiségnek – jóval kevesebb ilyen kötelme volt/van. Áruklodó, hogy a könyvben még a pesti értelmiség szokásos bukolikus ábrándozása sem található a falusi látogatások kutyaugatásával és tücsökciripelésével.

Láthatóan ki sem tette a lábát a városból és nyilván ezt is tartja természetesnek. Számára a városi lét a lehet? legjobb, legszebb és leghatalmasabb életforma. Nem csoda, hogy semmit sem ért és lát a „*parasztok*” világfelfogásából, és megrekedt a „*természet legy?zésének*” ostoba, kommunista ábrándjánál. Nem lenne viszont szükségszer?, hogy ebb?l az idézett sorokból áradó lenézés is fakadjon.

A lenézés alapja a rajtakapott cseléd dühe.

Aki itt valóban szolgálék?, aki úgy érzik, hogy mindenáron engedelmességni kell, azok a magyarországi kommunista világmegváltók.

?k nem a természet, hanem hol Lenin, hol Sztálin vagy bármely véreskez?, gyilkos rablóvezér kénye-kedvének engedelmességek. Azt csak belvárosi szatócsok és uzsorások találhatják ki, egy „*paraszt*” soha, hogy gumipityangot kell természetni, vagy gyapotot a Hortobágyon és hogy a Szovjet mez?gazdaság fels?bbrend?.

És ebben – állításaikkal ellentétben – nem volt más racionalitás, mint a született szolga ájult úr-tisztelete.

A diktátorok lakájai között pedig tömegével találhattunk – mi parasztnak – belvárosi, egyetemi értelmiségieket, sikertelen és tehetségtelen költ?ket és írókat, valamint haladó, vallásukat és életmódjukat megtagadó (ex)zsidókat, azaz a Vajdákat. Mi több, a legtöbbjük az volt.

?k voltak azok, akik h?séges kutyatekintettel még annak a gazdának a kezét is megnyalták, aki éppen akasztotta ?ket. ?k álltak és állnak át az egyik ostoba ideológiától a másikig, ha uraik azt várták t?lük. A humanizmusuk vérfürd?be torkollott ahányszor küls?, barbár uraik hatalomhoz juttatták ?ket, mert a szolgából lesz a legrosszabb úr. És így lettek – mint Vajda is – kommunistából liberálisok, mert szolgálai szellemük képtelen saját, önálló utat találni a világ megértéséhez és magyarázatához.

Ami pedig a leglesújtóbb, hogy a mai napig nem adták fel az általuk éppen helyesnek vélt társadalmi formák ránk kényszerítésének kísérletét.

Még mindig ?k tudják jobban, hogy mi jó és mi nem jó nekünk. Nekünk, akiket ennyire nem értenek.

Itt él velünk egy csoport, a haladó, belvárosi értelmiség, és pontosan ennyire sikerült integrálódnia a magyarságba. És az a legszomorúbb, hogy sajnos ezek közül Vajda, kétség kívül, még a jobbak közé tartozik.

<http://aristo.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló